

Høringssvar – Rana ungdomsskole

Rana ungdomsskole ønsker med dette å gi våre innspill til høringen om ny oppvekststruktur. Vi kommenterer kun det som berører vår skole direkte. Vi skriver dette som ansatte som står midt i hverdagen forslagene handler om, og som ser konsekvensene tydeligere enn det som kommer frem av høringsnotatet. Vi stiller oss ikke prinsipielt imot en samlokalisering av 8., 9. og 10. trinn. Samtidig mener vi at høringsnotatet inneholder flere uavklarte forhold som må tydeliggjøres før en slik omorganisering kan gjennomføres på en faglig og organisatorisk forsvarlig måte. Det er avgjørende at endringer av dette omfanget ikke iverksettes uten garanti for at elevenes skolehverdag forblir trygg, stabil og pedagogisk forsvarlig.

Det første vi må understreke, er at kommunen må være langt tydeligere på hva som menes med uttrykk som «når det er plass til alle elevene» og «når det er forsvarlig». For oss handler «plass» om mer enn pulter og kvadratmeter. Det handler om klasserom, grupperom, spesialrom, garderober, arbeidsrom, møterom, elevtjeneste, fellesarealer og uteområder – alt som trengs for at elever skal ha det trygt og godt, og ansatte skal kunne gjøre jobben sin. Det handler om å møte det mangfoldet vi har av ungdom, og når kommunen bruker ord som «forsvarlig», må det presiseres om det er pedagogisk, psykososialt eller sikkerhetsmessig forsvarlig. Ikke minst hvordan dette skal bestemmes. Uten slike avklaringer er det umulig å vurdere forslagene.

Når det gjelder Moheia som samlingspunkt for alle ungdomsskoleelever, er vi helt klare: Det er ikke realistisk slik situasjonen er i dag. Vi har allerede for lite plass. En økning på eksempelvis 6 klasser vil gi alt for stort press på kapasiteten av de få spesialrommene vi har i dag. Dette må hensyntas ved utvidelse av skolen. Mange av rommene som på papiret ser «ledige» ut, brukes i praksis til spesialundervisning, skjerming, møter, forberedelser og elevtjeneste. Disse rommene kan ikke omgjøres til ordinære klasserom uten at det går direkte utover elever som trenger ekstra støtte. Skal vi ikke ha kvalitet på undervisningen vi tilbyr?

Spesialrommene er allerede presset. Mat og helse, kunst og håndverk, musikk, arbeidslivsfag og Seire-tilbudene krever både plass og utstyr. Hvis disse rommene skal deles med barneskolen på avd. Mo, vil kapasiteten bli sprengt. Det er heller ikke avklart

hvordan deling av utstyr, rom, ansvar for vedlikehold eller budsjett skal løses. Dette er ikke detaljer, men helt avgjørende for at fagene skal kunne gjennomføres. Det er heller ikke noe vi godtar at skal komme på plass «etter hvert».

Fellesarealene og uteområdene på Moheia er for små allerede nå. Flere elever betyr trangere forhold, mer uro og større risiko for konflikter. Konflikter som blir vanskelige for de voksne på skolen å observere og håndtere i trange fellesareal. Det blir altså vanskeligere å ivareta sårbare elever og gjennomføre inspeksjon på en trygg måte. Vi må ikke glemme at ungdom trenger plass - både fysisk og sosialt.

Forslaget om at Rana ungdomsskole, Lyngheim barneskole og videregående skole skal dele Ranahallen, er etter vår vurdering urealistisk. Garderobene er for små allerede nå, og det er ikke forsvarlig å blande barne- og ungdomsskoleelever i garderober. Klassene må i dag dele garderober, noe som allerede skaper utfordringer. At barne- og ungdomsskoleelever skal dele garderobe, ser vi på som klart uforsvarlig. Hvis dette blir nødvendig, kan vi ikke garantere en trygg skolehverdag for elevene i Ranahallen.

Kapasiteten i hallen er rett og slett ikke stor nok til tre skolenivåer. Hvordan mener kommunen det skal løses slik at alle føler seg trygge, og sett, i store Ranahallen sammen med andre skoler?

Elevtjenesten må heller ikke glemmes. I dag har sosialrådgivere og rådgivere for lite plass til å gjennomføre samtaler på en trygg og konfidensiell måte. Vi mangler rom til akutte situasjoner og til elever som trenger skjerming. Med flere elever og mindre areal vil dette bli enda vanskeligere, og det går direkte utover elevenes psykososiale miljø og personvern. Det begynner å bli skummelt om elever ikke tør å ta kontakt fordi det ikke er rom for å slå av en prat. Det samme gjelder arbeidsrom, kontorer og møterom. Lærerne sitter allerede tett, rådgivere deler kontor med flere personer, og vi har kun to fungerende møterom fordelt på avd Moheia og avd Mo. Flere ansatte og flere elever uten mer plass vil gjøre det svært vanskelig å drive forsvarlig.

Eksamen er også et kritisk punkt. Vi bruker i dag klasserom ved avd. Mo for å få nok rom til forberedelser og tilrettelegging under eksamensperioden. Hvis disse rommene forsvinner, mister vi muligheten til å gjennomføre eksamen slik lovverket krever. Aulaen vil heller ikke kunne brukes hvis skolen blir for full. Vi må også peke på betydningen av

faste klasserom. Hvis elever må flytte rundt etter hvilke rom som er ledige, mister de tilhørighet og trygghet. I dag har vi elever som kun tør å møte i sitt eget klasserommet, fordi der er det trygt. Dette rammer særlig elever med særskilte behov. En skolehverdag uten faste rom skaper uro og uforutsigbarhet. Dette er faktorer vet vi har betydning for livene deres etter grunnskolen.

Til slutt vil vi understreke hvor viktige de praktiske og mestringsbaserte fagene er for mange av våre elever. Seire-tilbudene, arbeidslivsfag og andre praktiske læringsarenaer er avgjørende for at mange ungdommer skal oppleve mestring. Det er uklart om disse tilbudene kan videreføres i de foreslåtte løsningene. Det krever vi avklaring rundt. Hvis de svekkes eller forsvinner, mister vi noe av det viktigste vi har for å hjelpe elever som strever.

Rana ungdomsskole mener derfor at de foreslåtte endringene ikke er faglig, pedagogisk eller organisatorisk forsvarlige slik situasjonen er beskrevet. Vi trenger tydelige definisjoner, realistiske kapasitetsberegninger og konkrete planer for rom, spesialrom, garderobes, elevtjeneste, eksamen og praktiske fag. Vi trenger løsninger som ivaretar sårbare elever og sikrer en trygg og forutsigbar skolehverdag.

Vi står fortsatt i ettervirkningene av tidligere sammenslåing. Vi har ikke sett de lovede pedagogiske gevinstene eller det økonomiske handlingsrommet. Å gjennomføre en ny, omfattende omstrukturering uten at grunnleggende forutsetninger er på plass, vil svekke kvaliteten i ungdomsskoleopplæringen i Rana ytterligere. Det vi trenger, før noe annet, er klare svar på hvordan det faktisk skal bestemmes når noe er «forsvarlig», «trygt» og «plassmessig mulig». Hvilke vurderinger tas for å bestemme dette? Uten slike avklaringer står vi igjen med et høringsgrunnlag som ikke gir oss det vi trenger for å vurdere konsekvensene for elevene våre.

Mvh

Utdanningsforbundet Rana, ved Rana ungdomsskole